

[Gudiksen.]

det, om jeg må bruge det udtryk. Det er klart, at når sælgeren ikke kan få nogen som helst gevinst, er der ikke mange grunde for ham for at sælge, han kan jo oven i købet have haft udgifter på grunden. Når han ikke kan få nogen som helst gevinst, er han ikke interesseret i at sælge til en høj pris, men vil hellere sælge under bordet til en lav pris, og køberen slipper så for den fremtidige grundstigningsskyld på den måde. Nu skal jeg ikke sige, om de bestemmelser, der er indsat i §§ 8—11 kan standse dette, det skal jeg ikke gøre mig klog på, men jeg synes, det var bedre at lade køberen passe sig selv som i gamle dage, så fik vi den virkelige værdistigning frem, og samfundet fik, hvad det skulle have. Der er ingen tvivl om, at den, der bliver snydt ved dette, bliver samfundet, det får ikke den virkelige værdistigning.

Det samme gælder også med hensyn til gartnerne. Nu har de været frit stillet i nogle år, men når engang de skal sælge, fordi grundene er steget til for stor værdi, så har de gartnerbygningerne, og de har jorden, og jorden sælger de selvfølgelig til den lavest mulige pris — det er så ligetil — og bygningerne og alt det andet til den højst mulige pris, hvilket bevirker at staten i virkeligheden ikke får den grundstigningsskyld, den skulle have. Nu ved jeg nok, at den højtærede finansminister måske vil sige: vi har jo vurderingsmyndighederne; men vurderingsmyndighederne må nu engang også tage hensyn til den salgssum, der foreligger. Selvom den er forkert, må de tage hensyn til den; det er slet ikke nemt for vurderingsmyndighederne at gå op til en helt tænkt vurderingspris. Derfor mener jeg, det er meget uheldigt, at vi har fået affattet §§ 8—11 på den måde, som det er sket.

Dersom vi i fremtiden kommer ud for skuffelser, idet de 4 pct. ikke giver det, som mange har regnet med de skulle give i samfundets kasse, så er alle de bihensyn, der her er taget i loven, i hvert fald i væsentlig grad skyld deri, og det har jeg nu gjort opmærksom på for mit vedkommende. Jeg tror ikke på, at det holder. Jeg tror ikke på, at vi kan svinebinde en køber og sælger på den måde, som man har villet gøre det her.

Jeg vil iøvrigt gerne til slut udtale øn-

sket om, at lovforslaget må gå igennem, for det er noget, vi har savnet længe, en lov, som vi trænger hårdt til at få gennemført, og der skal fra min side ikke være noget i vejen for, at forslaget hurtigt bliver færdigt i udvalget, så at det kan blive gennemført i denne samling. Jeg er i det hele taget stærkt interesseret i denne lov, men jeg mener, at disse biting er kommet til at spille for stor en rolle, og det mener jeg vil gøre skade i fremtiden. Iøvrigt skal jeg altså personlig og på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede ordførere, der har givet lovforslaget tilslutning. Jeg takker i særdeleshed det ærede medlem hr. Gudiksen for hans slutbemærkninger; jeg var lidt i tvivl om, hvor det ærede medlem ville ende, men når enden er god, er alting forsåvidt godt, og jeg er glad ved, at det ærede medlem i alt fald i slutningen af sin tale bakkede loyalt op omkring sine partifæller i det andet høje ting.

Jeg takker det ærede medlem hr. Hans Hansen for hans bemærkninger om lovforslaget; det giver ikke mig anledning til kommentarer.

Det ærede medlem hr. Bækgaard var inde på nogle betragtninger over lovforslagets uforståelighed, og jeg skal villigt erkende overfor det ærede medlem, at jeg gerne selv kunne have ønsket, om det havde været muligt, at denne lovgivning var blevet sprogligt formuleret på en sådan måde, at den var læsemulig for helt almindelige mennesker. Når det ærede medlem hr. Bækgaard imidlertid føjede til, at han villigt ville indrømme, at denne opgave er vanskelig, takker jeg det ærede medlem hr. Bækgaard herfor, for det er i virkeligheden, når det drejer sig om så indviklede problemer, så besværlige ting at udtrykke, en meget vanskelig opgave at give formuleringerne en, skal vi sige, så almen karakter, at de er umiddelbart letopfattede.

Det ærede medlem hr. Bækgaard mente, såvidt jeg forstod ham, at jeg var gået lidt for vidt, når jeg sagde, at det var et spørgsmål om principper, det her drejede sig om, idet det ærede medlem var af den opfattelse, at såvel hans parti som, såvidt jeg forstod det ærede medlem, også andre mod-